

Sygnatura akt II AKa 212/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Krameris (spr.)

Sędziowie: SSA Cezariusz Baćkowski

SSA Zdzisław Pachowicz

Protokolant: Iwona Łaptus

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej Beaty Lorenc-Kociubińskiej

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 r.

sprawy **S. K.**

oskarżonego z art. 280 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 20 kwietnia 2017 r. sygn. akt III K 30/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. J. D. 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł z tytułu zwrotu VAT;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

S. K. został oskarżony o to, że :

w dniu 30 grudnia 2016 r. w Z. woj. (...), w punkcie obsługi Banku (...), dokonał rozboju w ten sposób, ze posługując się nożem kuchennym o długości 30 cm, groził pokrzywdzonej M. J. zabójstwem, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 24.290 zł, czym działał na szkodę wymienionej pokrzywdzonej oraz Banku (...) w Z.;

tj. o przestępstwo określone w art. 280 § 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z 20 kwietnia 2017 r., sygn.. akt: III K 30/17 oskarżony został:

I. uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. zbrodni z art. 280 § 2 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności.

II. na podstawie art. 44 § 1 i 2 k.k. orzekł przepadek i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych w ich wykazie na karcie 238 pod. poz. 1-3, 7, natomiast na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządził zwrot na rzecz S. K.,

jako zbędnych dla postępowania, dowodów rzeczowych opisanych w pkt 4, 5, 6 (wraz z kartą SIM przechowywaną w aktach sprawy), 8 i 9, a nadto pozostawił w aktach sprawy dowody w postaci biletu (...) oraz dwóch płyt CD z zapisem monitoringu.

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 31 grudnia 2016 r. do dnia 20 kwietnia 2017 r.

IV. zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaś wydatki poniesione w sprawie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego J. D. kwotę 738 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu S. K. z urzędu.

Powyższy wyrok zaskarżył w części dotyczącej kary obrońca oskarżonego S. K. – radca prawny J. D..

Z treści apelacji wynika zarzut rażącej niewspółmierności kary 5 lat pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k.

W apelacji zawarty jest wniosek o obniżenie kary.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Fakt popełnienia przez oskarżonego zbrodni rozboju z art. 280 § 2 k.k. jest niekwestionowany i rzeczywiście nie nasuwa żadnych wątpliwości. Nie ma też żadnych powodów, by w świetle okoliczności czynu osobowości sprawcy, jego dotychczasowego sposobu życia, karalności, w tym odbywania kary w warunkach zakładu karnego, uznać wymierzoną mu karę 5 lat pozbawienia wolności za rażąco surową.

Na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. o rażącej niewspółmierności kary można mówić wtedy, gdy była by to kara, której nie da się zaakceptować. Chodzi o taką karę, której wymiar razi poczucie sprawiedliwości. Tylko kara o takich cechach powinna podlegać weryfikacji w toku postępowania odwoławczego.

W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zachodzi. W myśl art. 53 k.k. sąd wymierza karę według swojego uznania w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 53 § 1 k.k.).

Sąd Okręgowy w Świdnicy kształtując orzeczenie o karze, wszystkie dyrektywy sądowego wymiaru kary szczegółowo rozważył, czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i Sąd odwoławczy tę argumentację w pełni aprobuje.

Dokonując rabunku oskarżony posłużył się nożem o długości 30 cm. Wypowiadając przy tym groźby zabójstwa pod adresem pracownicy banku, wprawił ją w przerażenie. Pokrzywdzona do dnia dzisiejszego nie jest w stanie normalnie funkcjonować. Skutki czynu to nie tylko szkoda materialna (zabór 24.290 zł), ale także szkoda na zdrowiu. Pokrzywdzona w wyniku przeżytej traumy nadal boi się wrócić do pracy. Nie zmieniają tego przeprosiny oskarżonego. Nie jest prawdą, że oskarżony czynu dopuścił się nagle, bo obmyślał napad na bank już w lecie.

S. K. jest sprawcą już wysoce zdemoralizowanym. Był karany za przestępstwo przeciwko mieniu. Skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 25 maja 2011 r. (sygn. akt: II K 336/11) za kradzież w hipermarketach, odpowiadał już w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Odbyta kara 6 miesięcy pozbawienia wolności nie odniosła skutków wychowawczych. Oskarżony nadal nie przestrzega porządku prawnego. Jego stopień demoralizacji postępuje. Kolejny czyn jakiego się dopuszcza, to już zbrodnia rabunku z użyciem noża. W tych warunkach oskarżony sytuuje się w kręgu osób na tyle zdemoralizowanych, że konieczna jest zdecydowana reakcja wymiaru

sprawiedliwości przez odizolowanie go na dłużej od społeczeństwa. Okoliczności te podniósł Sąd Okręgowy uzasadniając bardzo dogłębnie orzeczenie o karze. Mając na względzie naganność czynu, jego skutki, osobowość sprawcy, jego dotychczasowy sposób życia, nie ma żadnych powodów do podważania orzeczenia o karze, w kontekście podstawy odwoławczej z art. 438 pkt 4 k.p.k.

Sąd Apelacyjny w pełni stanowisko Sądu I instancji aprobuje, zwłaszcza, że okoliczności podniesione w skardze apelacyjnej nie są tego rodzaju, by mogły tę ocenę podważyć.

Z tych przyczyn zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego S. K. w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ustawy – Prawo o adwokaturze w zw. z § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (...).

Zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uzasadnione jest jego trudną sytuacją materialną (art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych).

SSA Cezariusz Baćkowski SSA Barbara Krameris SSA Zdzisław Pachowicz